

Genom Konstnärens Öga!

"Dans" akvarell av © Brit Mari Billström Bus/11

Hon tittar med förtjusning på sina förlängda ben. Fåfångan har inga gränser. Att möblera om ansiktet med en snyggare haka, vackrare näsa eller ansiktslyftning var inget för henne.

Nej, hon förlängde sina ben sex cm och låg i sträckbänk ett halvår. Tänk att nå stjärnorna, vilken lycka att kunna se allt lite från ovan. Lyckan är fullständig, vilken skillnad, nu kan hon nå höjderna.

Men allt har ett pris. Ja, det blev långt att böja sig ner för att plocka en tusensköna från gräsmattan. Morötter och jordgubbar var tidigare så nära. Armarna var för korta.

En magisk upplyst afton i Hammenhög. Vi, ett tusental förväntningsfyllda människor, hade gått fackeltåg från torget till den med röda strålkastare belysta

silobyggnaden i den norra delen av byn. Svaveldoften låg tung över marschen på Smedstorpsvägen. En "Österlen Lyser" afton, jag sent skall glömma.

I en bubblande såp rymd kliver hon ut genom ett fönster högst upp på den karga cementväggen. Skenet från det saturnusgröna flygande tefatet sveper fram och tillbaka över den mörklagda fasaden. Hon vill nå det, sträcker sig efter det. Vill ta i det, krypa in i det och försvinna ut i rymden.

Lätta studsande ben med nakna fötter dansar hon på den skrovliga cementväggen. Den vita vida långa kjolen fladdrar i vindpustar under hennes vilda framfart i jakten efter farkosten. De långa smäckra benen springer i danser över väggen.

Efter en stund ser jag en spindelkvinna i ett rums perspektiva förskjutningar, helt obehindrat förflyttar sig över hela siloväggen, ständigt på nya språng efter det saturnusgröna ljusskenet.

El-gitarren ljuder från solisten. Atmosfärskiftningar uppstår när tonerna väller ut över taket ner mot oss och upp i den blåsvarta rymden ut över Hammenhög och Österlen.

Tänk att hennes graciösa icke förlängda ben kunde få henne så nära stjärnorna.

Brit Mari Billström
Hammenhög

